

Sygn. akt II KK 257/12

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący,  
sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Anna Janczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy,  
w sprawie **W. S.**

skazanego z art. 178a § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 24 kwietnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na niekorzyść  
skazanego,

od postanowienia Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 16 sierpnia 2012r.,

zmieniającego postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 lipca 2012 r.,

w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty  
kar pozbawienia wolności

### **p o s t a n o w i ł:**

**uchylić zaskarżone postanowienie w części dotyczącej  
ustanowienia wobec skazanego okresu próby (pkt II  
postanowienia) i w tym zakresie przekazać sprawę  
Sądowi Apelacyjnemu do ponownego  
rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym kasacją Prokuratora Generalnego postanowieniem Sąd Apelacyjny warunkowo przedterminowo zwolnił skazanego W. S. z odbycia reszty kar pozbawienia wolności, których koniec przypadał na dzień 7 stycznia 2013 r. (pkt I postanowienia). Jednocześnie, na podstawie art. 80 § 1 k.k., Sąd Apelacyjny ustanowił warunkowo zwolnionemu okres próby do dnia 7 stycznia 2014 r. (pkt II postanowienia), a na podstawie art. 159 k.k.w. i art. 72 § 1 pkt 4 k.k. oddał go w okresie próby pod dozór kuratora i nałożył na niego obowiązek wykonywania pracy zarobkowej (pkt III postanowienia).

Prokurator Generalny zaskarżył powyższe postanowienie w części dotyczącej ustanowienia w punkcie II warunkowo zwolnionemu okresy próby, na niekorzyść skazanego i powołując się na zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść postanowienia naruszenia prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 80 § 1 k.k., poprzez ustanowienie warunkowo zwolnionemu okresu próby do dnia 7 stycznia 2014 r., a więc poniżej minimalnego ustawowego okresu próby, wynoszącego 2 lata, w sytuacji gdy koniec tego okresu, biegnącego od daty wydania postanowienia przez Sąd Apelacyjny przypada dopiero na dzień 16 sierpnia 2014 r., wniósł w konkluzji o uchylenie tegoż postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna i zawarty w niej postulat uchylenia w zaskarżonej części postanowienia Sądu Apelacyjnego oraz przekazania sprawy w tym zakresie temuż Sądowi do ponownego rozpoznania, zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 80 § 1 k.k. stanowi bowiem wprost, że w razie warunkowego zwolnienia czas pozostały do odbycia kary stanowi okres próby, który jednak nie może być krótszy niż 2 lata ani dłuższy niż 5 lat. Okres dwuletni jest więc okresem minimalnym w tym sensie, że nawet gdy koniec kary przypada wcześniej – jak w realiach przedmiotowej sprawy – to zakończenie okresu próby nie może nastąpić wcześniej niż dwa lata od warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pobawienia

wolności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 2009 r., II KK 95/09, LEX nr 519665). Innymi słowy, jeżeli czas pozostały do odbycia kary jest krótszy niż dwa lata, to okres próby wynosi 2 lata, natomiast jeżeli czas ten jest dłuższy niż 5 lat – okres próby wynosi 5 lat (oczywiście pomijając w tym miejscu sytuacje o jakich mowa w art. 80 § 2 i 3 k.k. oraz w art. 163 § 2 k.k.w.).

Ustanawiając więc wobec skazanego W. S. okres próby do dnia 7 stycznia 2014 r. Sąd Apelacyjny w sposób rażący naruszył normę zawartą w art. 80 § 1 k.k., a uchybienie to miało niewątpliwie istotny wpływ na treść jego orzeczenia.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.